

A 26261

Noorte laulik.

Meelelahutuseks kodus ja wõersil.

S. Songi trükk, Wõrus.

A 26261

Noorte laulik.

Meelelahutuseks kodus ja wõersil.

„Kultura“ trükk, Wõrus.

1917.

ENSV TA ET. R. Kestonni
Kiljandusmuuseumi
Arhiiviraamatukogu

1988:3581

1. Mu isamaa, mu õnn ja rõõm.

Eesti rahwa hümnus.

1. Mu isamaa, mu õnn ja rõõm,
Kui kaunis oled sa!
Ei leia mina ilal teal
See suure laia ilma peal,
Mis mull' nii armas oleks ka
Kui sa, mu isamaa!

2. Sa oled mind ju sünnitand
Ja üles kasvatand!
Sind tänan mina alati
Ja jään sull' truuiks surmani.
Mull' kõige armsam oled sa,
Mu kallis isamaa!

3. Su üle Jumal walwagu,
Mu armas isamaa!
Ta olgu sinu kaitseja
Ja wõtku rohkest õnnista',
Mis ilal ette wõttad sa,
Mu kallis isamaa! J. W. Jannsen.

2. Õrn õöpik.

1. Õrn õöpik, kuhu tõttad sa
Nüüd lahkel lehekuul?
Kas mõisa aias hõisata
Sa tahad roosipuul?

Wõi meffas toorel toomingal
Saab hüüdma sinu suu,
Kui tähed hiilg'wad taewa all
Ja walgust walab kuu?

2. Ei mõisa aias hõisata
Wõi laulu minu rind,
Sest wanemate werega
On wõietud see pind!
Ka meffas toorel toomingal
Ei laulma saa mu huul,
Waid talupoja akna all
Sääl pühal pärnapuul.

3. Kui jõuab õnnis luine õõ,
Siis laulan talle ma,
Et unuks meelest päewa töö,
Jääks rahul magama.
Kõik õõ siis hääled heljuwad
Ta kauni kambri sees
Ja une näod ilusad
Tal seiswad silma ees.

4. Kui aga taewas kumab koit
Ja kaob pime õõ,
Siis laulan: tõuseb priius' koit
Sa waga orja wõõ,
Sest idataewa serwasfa
Ju näha koidutuld
Ja uuel ilul särama:
Lõõn'd Eesti muistne muld. G. Wulf.

3. Mu isamaa armas.

1. Mu isamaa armas,
Kus sündinud ma;
::Sind armastan ma järgest'
Ja kiidan lauluga! ::

2. Ei seedrid, ei palmid
Ei kaswa me maal;
∴ Meil siiski kenad männad
Ja kuused kased ka. ∴

3. Ei hõbedat, kulda
Ei leita siin maal.
∴ Meil wilja kandjat mulda
On küllalt igal pool. ∴

4. Oh õitse weel kaua
Mu isade maa!
∴ Sa maa kus palju wahwust
Ja waimuwara ka! ∴

5. Su hooleks end annan
Ja truuiks sull jään,
∴ Kuni ma kord ka suren
Ja oma hauda lään! ∴

§, Kuhlbars.

4. Ema süda.

1. Üks paigake siin ilmas on,
Kus warjul truudus, arm ja õnn;
Kõik mis nii harw siin ilma peal,
On pelgupaika leidnud seal.

2. Kas ema südant tunned sa?
Nii õrn, nii kindel, muutmata!
Ta sinu rõõmust rõõmu näeb,
Su õnnetusest osa saab.

3. Kui inimeste liikuwat
Auu, kiitust, sõprust tunda saad.
Kui kõik sind põlgwad, wihkawad,
Kui usk ja arm suft langewad:

4. Siis ema süda ilmsiiks läeb,
Siis weel üks paik sul ilmas jäeb,

Kus nuffa julged igal a'al
Truu, kindla ema rinna na'al.

5. Mõnd' kallist südant kaot'sin,
Mis järel nuttes leinasin.
Aeg andis teised tagasi:
Ei ema südant — ialgi.

L. Koidula.

5. Isamaa ilu hoieldes.

Isamaa ilu hoieldes,
Waenlaste wastu wõideldes.
Warisefid waprada wallad,
Kolletasid kihelkonnad
Muistsse põlwe mulla alla.
Nende mure muljutused,
Nende piina pigistused,
Muistsed kallid mälestused
Kostku meile kustumata.

Kalewipoeg.

6. Eestimaa, mu isamaa.

1. Eestimaa, mu isamaa,
Kuis mull' armas oled sa!
Murrawad ka marutuuled,
Taara wiimsed tammepuud,
Siisgi hüüawad mu huuled:
„Eestimaa sull' annan suud!“

2. Eesti waprada wanemad
Waimuwallast waatawad;
Peas neil paistwad pärlikroonid,
Wõidulaulud kõigil suus,
Kojas kuninglikud troonid,
Kuldsed kandleid palmipuus.

3. Eestimaa, su mehe meel
Pole mitte surnud veel!
Peab surm ka rõhket lõikust
Sõjakāras hõelasti,
Truuiks jääme isamaale
Wiimse were filgani!

Fr. Kuhlbars.

7. Terwitused kodumaale.

1. Wõersilt jälle koju jõuaks,
Kus mu wanemate maa,
Hinge ihkel sinna sõuaks,
Ruttaks ajawiitmata.
Kallis kodu, saadan siit
Kaugelt sulle terwisid.
Ole terwitatud wõersilt
Kodu, ole terwitud!

2. Tahaks sinu orgu näha,
Sinu püha tamme hiit,
Hingata su õhku wähe,
Kuulda linde laulu wiit.
Kallis kodu, saadan siit
Kaugelt sulle terwisid.
Ole terwitatud wõersilt
Kodu, ole terwitud!

3. Saatuse ei mind lahti lase,
Wõersil ikka wiib mu tee,
Mõttes siiski kodul ase,
Huultel palwe kodule.
Kallis kodu, saadan siit
Kaugelt sulle terwisid.
Ole terwitatud wõersilt
Kodu, ole terwitud!

8. Õitse, kaswa, ela.

1. Isamaa, õitse sa!

Isamaa õitse sa!

Kallimat warandust ilmas mul pole,

Sinuta kõik minul tühi ja kole,

Armsamat enesel ma ei saa,

Isamaa, isamaa õitse sa!

2. Isamaa, kaswa sa!

Isamaa, kaswa sa!

Sinule enese olen ma annud,

Kätkist nii kaua kui hauda mu pannud;

Omaks mult võta, mis pakun ma

Isamaa, isamaa kaswa sa!

3. Isamaa, ela sa!

Isamaa, ela sa!

Õitse ja kaswa ja edasi astu;

Ela ja waenlastel astu sa wastu

Igawest, igawest õnnega

Isamaa, isamaa ela sa!

Miina Hermann.

9. Isa-talust lahkumine.

1. Kui mu kallist isatalu

Jumalaga jäffin ma,

Tundis minu süda valu,

Mis ei või ma ütelda.

2. Wärawast ma üle wälja

Sõitlin seltsis wennaga,

Sõitlin üle nurme, wälja,

Kust wõib kodu filmata.

3. Wend mull' ütles: ära nuta,

Ära enam kaeba nii!

Mina wastu: ära ruttu,
Siit näen kodu wiimati!

4. Kõia hobust kinni wähe,
Las ma waatan tagasi,
Ehk ei saa ma enam näha
Ma-falu iialgi. Dr. M. Weske.

10. Kodumaalt lahkujale.

1. Jumalaga jätma pead
Oma sünnikoha, maad,
Kus sull õnnes õitsewad
Lapsepõlwes lilleraad.

2. Jumalaga jätma pead
Eesti niidud nägusad,
Kus weel meelespea lilled,
Õrnas ilus õitsewad.

3. Jumalaga Eesti taewas,
Eesti päike, Eesti tuul,
Jumalaga hüüab kõigil,
Wiimast korda sinu huul.

4. Jumalaga sulle sõbrad
Ühes kooris laulawad
Küsid: kas elu woolus,
Neid kord ära unustad.

O. Groschmidt.

11. Sind surmani.

1. Sind surmani küll tahan
Ma kalliks pidada,
Mu õitsew Eesti rada
∴ Mu lehkaw isamaa! ∴

2. Mu Eesti wainud, jõed
Ja minu emakeel,
Teid kõrgeks kiita tahan
∴ Ma surma tunnil weel. ∴

3. Kuis sa nii hellalt kannad
Su lapsi kätte peal,
Neil annad leiba, katet,
∴ Ja wiimast aset weel. ∴

4. Tõest, armsam on mull' hing'ta
Su põues, Maarjamaa,
Kui wõõral piiril õnnes
∴ Ja aus elada. ∴

5. Ja tihti siiski leian su filmas pisaraid?
Mu isamaa, oh looda: Küll ajad muutuvad.
Meil tulewased tunnid weel toowad kinnitust;
Käi kindlalt, nõua õigust! aeg annab arutust!

L. Koidula.

12. Kuld rannake.

1. Kuld rannake!
Mill jõuab laew su kaldale?
Ju wara kalli koiduga
Su poole wõtsin purjuta,
Ei weel su kaunist kallast näe
Siit üle kõrge laene mäe.

2. Kuld rannake!
Mill jõuab laew su kaldale?
Siin alles wõera ilma piir,
Ei läigi ranna sini-wiir.
Sealt üle elumere wee,
Kus lõpeb minu laewa tee?

A. Reinwald.

13. Hinge hellal igatsusel.

1. Hinge hellal igatsusel
Toonud tormid tuska nüüd!
Ohkan hommikul ja õhtul:
Kaugel, kaugel minu hüüd!

2. Tuuled andke mulle tiiru,
Päike anna walguft mull,
Et ma jõuan sinna maale,
Mis kord lehwis koidikul!

Anna Kaawa.

14. Kui sa tuled, too mull lilla.

1. Kui sa tuled, too mull lilla,
Lillekefi armastan!
Sügise neid wähe leida,
Ühest ainsast küllalt saan!

2. Ehk wast juhtud nurmelt leidma,
Weel üht hilist lillekest,
Kõige kallim, oh kui wäga
Tänaksin sind selle eest! Anna Kaawa.

15. Kallim.

1. Mu kallim ülewel kambris sääl,
Mu laulu kuule sa!
Su kallima ihade õrnem hää,
Sind soowib ärata!
Oh näita ennast, ma ootan siin,
Kui ütled sa ei — on mull' raske piin!
∴ Mu kallim ülewal kambris sääl,
Mu laulu kuule sa! ∴

2. Mu kallim ülewel kambris fää!,
Oh tule alla sa!
Kas mõtledki tänase päewa pääl,
Sull' õnne soowin ma!
Nii palawalt tuksub mu süda sull',
Et laulan ju warasel hommikul!
∴ Mu kallim ülewel kambris sa,
Oh tule alla sa! ∴

3. Mu kallim ülewal kambris fää!,
Mu laul on oflas ka!
Ja kui sull weel ikka on uni pääl,
Siis lähen kodu ma!
Laul kindlasti oleks teind rõõmu sull',
Kui magad läbi siis kahju küll!
∴ Mu kallim ülewal kambris fää!,
Mu laul on oflas ka. ∴

16. Paju põõsaksed.

1. Muru äärel, tua faga on mul paju põõsaksed,
∴ Nad nii armsalt haljendawad, kallid kenad wõõsaksed. ∴
Kui mull' elu raskeks läind,
Kui mull' kurbdus kosjas käind,
Nende alla läksin ma murest wälja puhkama.
Põõsaksed, põõsaksed, kallid kenad põõsaksed!

2. Lapse põlwes olin mina nemad ise istutand,
Rõõmu tundsin omas waimus,
Kui nad lopsjaid lehti aand.
Nende warjul iiflin ma isa, ema, pruudiga,
Armas aeg oh oli see, mälestus küll ilune;
Põõsaksed, põõsaksed, kallid kenad põõsaksed!

K. A. Hermann.

17 Waiksel ööl.

1. Kuu kumab kõrgest ülewast,
Näeb leinawalus tütarlast;
Täis rahu hingab waikne ilm,
Ei suigu unel minu film.

2. Mu kuldne lootus kadunud,
Mu kallim hauda kannetud,
Nüüd põrmuks läind mu parem püüd
Täis fuhjust terve ilma hüüd.

3. Mu lootus, lenda ülesse
Mu taewa isa süllesse,
Oh wala maha waigistust
Ja tuikuwale tugewust.

4. Oh kuu, sa kuldne kuningas
Sääl tähe walda walwamas:
Oh wala maha waigistust
Ja tuikuwale tugewust.

Linda.

18. Eesti laulu hääl.

1. Kuule, kuda hääl helab,
Wanemuise kandlest kõlab.
.: See on Eesti laul! .:.
Kuule kuda männik mühab,
Kuda jõgi jooksul kohab,
.: See on Eesti laul. :!

2. Waata jää ja lumi walgub,
Päikle paistel läiki wilgub, —
.: See on Eesti laul. :.
Waata põhja eha koitu,
Wirmaliste leegi loitu;
.: See on Eesti laul. :.

3. Jgas kohas hääli helab,
Hääli helab, keeli kõlab.
∴ See on Eesti laul! ∴
Kui sul' rõõmu, wend, siis tule,
Kui sul' kurbtust, tule, kuule
∴ Eesti laulu häält. ∴

19. Armu - wanne hallikal.

1. Kui kallist kodust läksin
Ma kurwalt kaugelt,
Siis ütles kase warjul
Mull' helalt armuke,
Nii selge kui see hallik
On minu armastus,
Siit käib mull' õhtu õhul
Su järel igatsus.

2. Ma nägin mõnda kaske
Ja mõnda hallikat,
Ma nägin mõnda neiut
Mull' naeratelewad,
Ei olnud kask, ei hallik
Nii armas ometi,
Ei waatnud wõõras neiu
Nii õrnalt iialgi.

20. Pühendan kõik kallile.

1. Mis sa nopia, neiukene,
Murumaalta, maimuke?
Miks sa laulad õhtu hilja,
Waikind juba linnuke?

2. Nopin, nopin õnne õisi,
Punun pärjaks kallile,
Saadan talle tuhat terwist,
Elan üksnes temale.

3. Noppis neiu õnne õisi,
Punus pärjaks piigake,
Kõitis lauluks hänge ihad,
Pühendas kõik kallile.

Anna Haawa.

21. Kodu.

1. Kui rändajalt ma külin:
„Kust tuled sa?“
„Ma tulen kodust!“
Nii wastab ohkel ta. „:“

2. Kui küla sõbralt küsin:
„Kus lähed sa?“
„Ma lähen nüüd kodu!“
Nii kostab rõõmul ta. „:“

3. Nii küsiti ka minult:
„Mis piinab sind?“
„Ei ole mul kodu!“
See rufub raskelt mind.“ „:“

A. Lenz.

22. Kojutulek.

1. Kuula tammed kahilewad
Ikka endist wana wiit,
Muu kõik kodus teiseks muutund
Aja sees, mil' läklin siit.

Hõiskel astusin ma kodust,
Kurb ja üksik tulen ma:
Süda, kuis nii täis sa ihkeid,
Kodu, miks nii tühi sa!

2. Kõrgelt tornist kella kõla
Kajab alla kaebades,
End'sed tutwad üle õla
Waatlewad mind wõõristes,
Keegi ei mind rõõmul hüüdnud
Teretades õnnetut:
Süda, kodu wõõraks jäänud,
Asjata nii meie rutt.

3. Ainult metsa waikselt pinnal
Warjurikas koht, kus ma
Unistades lootus' rinnal
Wiitsin, jäänud muutmata.
Sala sohin, une näod,
Igatsused — kadund siit,
Ainult tamme ladwas lehed
Kohisewad endist wiit.

Eestistanud Ad. Daniel.

23. Hele täht.

1. Hele täht, sa waikselt wilgud.
Sinetawast faewast pilgud,
Ära peida minu eest
Oma lahket silmakeest.
Sinu juure üles sõuda
Soowiksin siit ilmast jõuda,
Säält siis armsamale ma
Paistaks hele tähena!

2. Hiilgaw küünal sini telgil,
Aruldasel ilu helgil,
Kuule minu laulu wiit,
Wii ta kallimale siit.
Põhjata, kui taewa sina,
Armul tema wasta mina,
Näeb ta, tähekene, sind
Mõteltu siis ikka mind.

A. Daniel.

24. Pühapäew.

1. Pühapäew!

Kõik puude ladwad metfas waikselt kohamas.
Wesi ojas tafa weerleb,
Lõo õhus õrnalt keerleb.
∴ Kaugelt kajab kella hää. ∴

2. Pühapäew!

Näe lillekene peab palwet wainul sääl.
Õie nupp teeb silmad lahti,
Punahuuled saawad mahti
∴ Ilma Loojat tänada. ∴

3. Pühapäew!

Suur püha rahu ümber ringi looduses.
Rahu tulnud igal majal,
Rahu maa ja taewa rajal,
∴ Püha rahu igal pool. ∴

A. Daniel.

25. Kullakele maja.

1. Sääl ju mu kullake, paistab su maja,
Kuule, kuis kutsub siit metlast sind kaja:
Oh minu linnuke, oh minu kullake,
Kuid ei tule ju, kuid ei tule ju!

2. Näen ka sää! majas su filmade sära,
Nõidund need filmad mu südame ära,
Oh minu linnuke, oh minu kullake,
Kuid ei tule ju, kuid ei tule ju!

3. Sinuta igawus elus ja olus,
Linnud sind kurdawad kuufikusalus:
Oh minu linnuke, oh minu kullake,
Kuid ei tule ju, kuid ei tule ju.

4. Kadund on igawus, waatan su filma,
Päikene loojas ju, tule mu hõlma!
Oh minu linnuke, oh minu kullake,
Kuid ei tule ju, kuid ei tule ju!

G. R. Linnutaja.

26. Tule mu rinnale.

1. Tule mu rinnale, siin on nii hää!
Kumarda siia su wäsinud pää!
Kui ka kõik kõigub ja wangub su ees:
Tule mu rinnale, sää! truudus weel fees:

2. Tule mu rinnale, lerweks siin saad,
Trööstlikult magusalt magama jääd!
Kuule, kuis tuksub mu südame hää!
Igawest truudust ja wannet sull' sääl!

3. Tule mu rinnale, rahu siin saad,
Laewale sadamaks leiad siit maad;
Kaeba siin häda ja unusta oht,
Siin minu rinnal lull' õitseb üks koht!

A. Suurkask,

27. Noorus on ilus aeg.

1. Pea õits'wad roosid, pea õits'wad lilled,
Pea õitseb lill „Ära unusta mind.“
Ma ütlen weel ükskord:
Noorus on ilus aeg —
Noorus ei tule iial tagasi!
Ei tule, ei tule ta,
Ei iial tule ta, —
Noorus ei tule iial tagasi!

2. Meil kaswab wiinapuu, kellel on marjad,
Kust jookseb wälja magus wein.
Ma ütlen weel üks kord:
Noorus on ilus aeg, j. n. e.

3. Ma neiut armastan, kes on nii ilus,
Tad ajawiiteks armastan.
Ma ütlen weel üks kord:
Noorus on ilus aeg j. n. e.

28. Kolm lille.

1. Kolm lille noorus-nurmelt kaasa wõtsin,
Kui tormilise eluteele tõtsin.
Üht kinkis kallim, teist mu sõbra käsi
Ja kolmanda mu helde ema ise.
Ma ütlesin: kui andja süda truu,
Ta lilleke nii kaua õitsegu!

2. Pea armukelest kaugele ma jõudsin,
Ja lillekelest tema truudust uõudsin.
Ei armuke ei jõudnud enam sinna,
Kus elu saatusel ma wõtsin minna,
Ja lilleke sai formikelest murtud
Ja sõbra arm ju oli hauda pandud.

3. Pea õnn ja rõõm mul pisaratel uppus
Ja lootus unenäol kust'ma kippus.
Siis esiteks mull' närtsis sõbra õis.
Ja kallikese and' seejärel käis,
Jäi haljaks ainult ema õiekene,
Sest ema-arm on ainult igawene.

4. Ma mõtlesin, et ema õiekese
Just istutasin kindlalt südamesse.
Üks aasta elutee pääl mööda liikus,
Kui emake mul surmawoodis kiikus.
Mu pa gelt langes pisaraid nii palju,
Et märjaks sai mu elutee, mis walju.

3. Kui emakest ma hauapõhja saatsin
Ja lapse kombel tema järel waatsin,
Mu käes weel roosi-pärg nii õrnalt rippus
Ja emakese ärel hauda kukkus.
Mu südamest käib läbi walu-wärin,
Kui ütleks ta: ma siin ka siia pärin.

29. Linda.

1. Säält läänemere kalda päält
On kuulda Linda leinahäält;
Ta õhkab raskest südamest
Ja leinab kallist kaasakest.

2. „Oh Kalew, miks nii wara sa
Ju pidid surmas närtsuma!
Ma olen üksi ilmas nüüd,
Ei olnud mul, ei sinul süüd!

3. „Mu pika leina pisarad
Su mängumuru täidavad;
Kus, kaasa, rõõmus kõndsime,
Sääl laenetab nüüd tiigike.

4. „Sääl mängis ükskord rõõmfaste
Su kõige noorem pojuke,
Su kotkas ja su rauast rind,
Mu tuike ja mu pefalind.

5. „Oh Kalew, tule uuest sa
Weel tedretütard kosima!
Kui kaua, kallis, tahad sa
Küll kalmukambris wiibida?

6. „Kui kuuled sarwe pae päält
Ja wainult Wanemuise häält,
Siis kalmud katki purusta
Ja tõuse uue jõuga!

7. „Ei saa siis Linda leinama,
Ei filmaweli woolama:
Siis elan uue iluga
Ja uuest' hõiskab Eestimaa!“

Fr. Kuhlbars.

30. Neiu kurbtus.

1. Nüüd siin kloostri igawuses
Omad päewad lõpetan,
Nutan ärdaft, kaeban waljust
Oma häda lumalal’.

2. Jä, kes mind kaswatanud,
Hingab ammu mulla all,
Ema, kes mind ilmal’ toonud,
Tema palet pole näin’d.

3. Peigmees, kes mull' töötanud,
Truiks jääda surmani — —
Aga noortemeeste sõnad
On kui lumi kewadel.

4. Oh kui külmad on need müürid,
Oh kui rasked ahelad,
Müllal tulewad küll tunnid,
Et siit kloostrist pääsen ma!

5. Noormees, sulle mälestuseks
Omad pärlid kingin ma,
Mis ma ikka kaelas kandšin
Musta siidipaelaga.

6. Kui ma ükskord ära suren,
Igaweste hauda läen,
Istuta mu haua pääle
Lilled hele-sinised.

7. Istuta, kui päike paistab,
Lilled hauda warjama,
Ja siis mõtle selle pääle:
Arm ja õnn on üürike.

31. Jää terweks.

1. Jää terweks, õnn! Nüüd jumalaga,
Mu siimaaalne seltsimees!
Küll oli kaunis, kallis aga
Su kaasas käia ilma sees.

2. Ehk küll sa mind ei kätel kannud,
Su armulaps ei olnud ma,
Ei kuldses kätkis kiigutanud,
Ei jootnud oma rinnal ka.

3. Sa harwa ennaft kaugelt näites —
Mult mööda wahel wilkufid
Ja waft ka mõnda soowi täites —
Lõid hinges püha pilkufid.

4. Nüüd aga kõik on mööda, mööda,
„Siitsadik,“ ütled: „olgu küll!“
Ei kauemini taha jääda
Sa elu-seltsiliseks mull'!

5. Nüüd seisame siin teede arul,
Kus wiimne lahkumine kää;
Jään üksi wintfutada marul,
Ei üksteist meie enam näe!

6. Jää terweks! Sõprus oli püha,
Ka lahkumine püha nüüd.
Me mälestuse õnnist eha
Ei tumedaks tee ükski riid.

7. Jää terweks! Mine saada teisi —
Üht kallist kannu käte pääl
Ja puista elu-ehte õisi
Ka minu osa tema eel!

8. Jää terweks! Ei see olla wõinud,
Mis sinust lootes ihkasin!
Et sa mind oleks sinna wiinud,
Kus hingel igatsuselinn.

9. Jää terweks! Kui siim pisarates,
Kui rind ka walust lõhkebg! —
Ei siiski kaeba nurisedes, —
Jää terweks! — Taewas tahtis nii!

A. Renn.

32. Jõua ju kaugelta.

1. Jõua ju kaugelta,
Marulaente laugelta
Paadikene rannale,
Las' mind peiu rinnale!

2. Kus, kallis, kurdad sa,
Laene ehk sind laewaga
Mattis merde magama,
Surmas häält ja armu ka?

3. „Oot, oot, mu tütreke,
„Homme saab ehk peiuke
„Meie randa rändama,
„Soomest koju sõudema“.

4. Küll õhkas neiu rind,
Waiksiks jäi ka wetepind,
Wood ja tuule hääledgi —
Peig ei tulnud ialgi! — J. Kunder.

33. Kadunud süda.

1. Südameta olen ma,
Usu, nugis neiu, sa,
Waatsin sinu silmasse,
Kaotasin südame.

3. Sinu süda kadun'd ka.
Tahan hoofsalt offida:
Leian seda tagasi,
Oma siis ei tahagi!

2. Ära naera sugugi,
Anna süda tagasi!
Kohkudes sa waatad mind,
Neiu, ma ei tunne sind!

4. Neiu! ära kurwasta,
Mina sind ei unusta, —
Kui ehk wahest nägid mind,
Tõeste, ma ei tunnud sind.

34. Näkineitsi.

1. Mu rinnus nüüd kerkib ja keeb,
Ilm-offata rahutuks teeb —
Mul orud ja ohakad ees,
Ma olen üks õnnetu mees!

2. Rii kurtis ja kaebas ta seal,
Jõe kaldal, kus kalmud wee peal.
Üht pilti wee pinnal ta näi,
Siis waikides mõttesse jäi.

3. Üht neidu kui naerataw pilw
Tal filmi tõi laenete wõlw.
Kuld kannel tal hõlises käes,
Nii istus ta laenete mäes.

4. Ta laulis: Kõik maapealne arm
On kustuw ja kaduw kui põrm,
Õnn ainult weewoogude sees,
Oh tule mu hõlma, sa mees!

5. Sind ootawad teenijad all,
Wee-templis, kus särab kristall,
Kus kullast ja hõbedast puud,
Seal annan ma sinule suud!

6. Ma tulen, ma tulen, mu neid!
Oh õnnelik, õnnelik leid!
Maailmas on häda ja piin,
Weewallas, oh lõbus on siin!

7. Peig tõmbas ta rinnale sealt,
Nad wajusid woogude pealt.
Weel lainetelt näha oli ring,
Head uinumist, õnnetu hing!

35. Kõik rahus.

1. Järw hingab rahus, õhtu ligi —
Ja linnud läinud magama.

Üks tafa kohin kuulda waewalt,
∴ Kõik loodus pea uinub ka. ∴

2. Järw hingab rahus, puude ladwus
On kuulda tafa waikne hää!

Kõik lillekesed järwekaldal
∴ Nad wagalt palwetawad sääl. ∴

3. Järw hingab rahus; taewa wõlwil
Weel tähed waikselt särawad.

Oh inime, jää rahul' waga —

∴ Pea unele ka sina saad. ∴ 1. Wahtra.

36. Kurwal meelel kõnnin mina.

1. Kurwal meelel kõnnin mina,
Süda rinnus rõõmuga,
Selgeft waatab taewa lina,
Aga mind ei tröösti ta.

2. Lustil linnu laulu helin
Kostab kõrwu minule,
Aga rõõmus keelte kõlin
Kurwemaks teeb südame.

3. Kui on teistel rõõmutujud,
Seisan mina filmawees,
Kurwastuse leinakujud
Wõtwad aset minu ees.

4. Kõik mu õnn ja õitsew ootus
Lõppis ära olemast,
Sest mul langes ainus lootus
Külma hauda haledast'!

37. Tuleb!

1. Ime, mis igatsus meeles,
Kõla mul' heliseb keeles:
∴ Ilusam ihaldab sind! ∴

2. Tohiklän tõtata sinna,
Lootuse murule minna:
∴ Rõõmula kerkiks mu rind! ∴

3. Häda, mind hoiawad hooled,
Keelawad kibedad nooled,
∴ Käre on kohuse sund! ∴

4. Kannata, kaunike, looda,
Omase ilmumist oota:
∴ Tuleb, ta tuleb, see tund!

38. Terwitus.

1. Kus ial rändan, kõnnin,
Sa meelde tuled mull',
Kas olgu metfos, wäljal,
Wõi laente liikwal säljal:
Tuhat terwißt saadan full'.

2. Ma õrnad lilled kõidan,
Sull', kallim, kimbuse,
Ja lilledesse peidan,
Ja õiedesse heidan
Nüüd tunde tulise.

3. Ei sulle wõi neid anda,
Liig püha selleks sa,
Ei sinu kätte kanda,
Su rinnale neid panda,
Mu arm, mu iha sa!

39. Miks wiibid mures?

1. Miks wiibid, neiu mures, 3. Ei läe kõik mõtted täide,
Ja ohkad üksinda? Mis meeles mõlguwad.
Kas elulaened laiad Kõik laewad ei saa randa,
On riisund kallima? Mis merel sõuawad.

2. Oh jäta muret, leina, 4. Ei jäädwalt õilmitsfema
Sa weike neiuke, Jää üksigi roosipuu,
Sest ära kuiwand' heina Ja terwe elu-aja
Ei keegi haljaks tee. Ei kesta õie-kuu.

5. Oh jäta, süda, soowid,
Mis kätte sa ei saa,
Kõik walud mata põue,
Jää wait ja kannata.

40. Sõudja.

1. Kõla mu lauluke, kõla mu heal,
Kõigu mu paadike, kõigu wee peal,
Laened ka sõuawad, kaldasle jõuawad.
Kõigu mu paadike, kõigu wee peal.

2. Laenete peal minagi edasi läen,
Kuni ma randa ju õitsema näen.
Kõigu nüüd rutuste, paadike, pikk on tee,
Kõigu, mu paadike, kõigu wee peal.

41. Rändaja.

1. Rõõmul rändab isamaale weel
Rändaja, kes käinud kaugel feel.
:: Meeles mõlgub tal üksainuke,
Kes nii üliarmas temale. ::

2. Aga koduküla tänaval —
Tema isamaja ligidal —
:: Kusfa roofid õitswad aiasla,
Seisma jääb säääl wälind rändaja. ::

3. „Noormees, miks nii kurwalt seifad sa,
Mida mõtled, waene rändaja?“
:: Kadunud on tema kallike —
Abikaasaks saanud teisele. ::

4. Säääl nüüd roofi-aias seifab ta,
Kuna mõõda läheb rändaja.
:: Rändaja, kes kord ta rinna na'al
Õnnest unistanud armsal a'al. ::

5. „Majaemand“, palub rändaja,
„Murtke mull' üks roos siit aiasla.
:: Olen kaugel kalli kodu teelt, —
See ehk trööstiks minu kurba meelt!“ ::

6. Ja ta tegi, nagu wõeras mees,
Kesja fiia juhtund rännates,
∴ Kettel kaugel kallis kodumaa,
Kes siin wõeral piiril üksinda. ∴

7. Majaemand — roosi murdis ta,
Kattis pale kinni kättega.
∴ Andis õied, ohkas lüdamest,
Nuttis kadund armukewadest. ∴

8. „Majaemand, mida nutad sa,
Kas on kahju õisi kinkida?
∴ Wõi on kuldne armukewade
Sinust mööda juba jäädwaste!“ ∴

9. Sinu pärast tulin kaugelt nüüd,
Sinu arm, see oli minu hüüd!
∴ Arm, mis ärkas sellel armsal a'al,
Millal naersin sinu rinna na'al. ∴

10. „Armuwannet oled murdnud sa —
Jumalaga — juba lähen ma,,
∴ Leinan kaugel ükli elu a'a —
Kannan haawu, mida lõõnud sa!“ ∴

11. Ja siis waene, wäsiind rändaja
Tõttas tulnud radal minema.
∴ Tõttas teele leina piirial —
Süda tukkus nagu lühkewal... ∴

42. Tule koju.

1. Tule koju, rmuke,
Kulla l'is piigake!
Tule koju!
Mull' on kodus kambrike,
Kena waikne
Armukaunis pesake.

Millal meie pulmad teeme,
Ai-li-lu-li-lu-li?
Millal wõin ma kosja sõita,
Ai-li-lu-li-lu-li?
Kewadel, kui häälitseb lind —
Kewadel — siis ootan ma sind!

43. Hoia südant.

1. Hoia südant hoolega	2. Õite wahel wagusalt
Neiukene, hella,	Istub armu-jumal
Kewade on salaja	Wahib ümber kawalalt
Ilmund õiedella.	Mõttel wallatumul.

3. Ja kus näeb ta südame,
Mis ei hoita hoolet,
Seda toob ta omale
Nobedamal noolet.

44. Petetud.

1. Kui waiksel õhtu ajal
Ma olin wainu peal,
Siis ime hellal kajal
Mull' rääkis neiu heal.

2. „Jah! igaweste sulle,
Jääb fuksma minu rind,
Kui kustumata tähte,
Ma kannan meeles sind!“

3. Oh pisaraid siis nuffin
Ma rõõmus õnne sees,
Ja pühalikult mõtlin,
Et olen ingli ees.

4. Ju minewiku randa
Läind aastad kiireste,
Kui palusin kätt anda
Ma jäädwalt endale.

5. Siis salgas neiu ära
Mis enne töotas,
Mu lootust, õnne sära,
Ma nägin kustuwat.

6. Veel pisaraid siis nutsin,
Mu süda walus kees,
Siis alles selgest nägin,
Et seisin petja ees.

45. Wõrk.

1. Räime wõrku kudas kiirelt
Kena ranna neiuke,
Misga kaugelt mere piirelt
Räimi kinni püütakse.

2. Kudas neiu, kudas ruttu,
Waatas keegi maa-poolt mees,
Ja siis tegi f'aga juttu
Kudujalt nii külides:

3. „Neiukene, kas see ilmas
Peaks küll fõsi olema,
Et siin selle wõrgu silmas
Räim wõiks kinni hakata?“

4. „Kas see on siis nõnda ime“,
Wastas mõistlik ranna-neid,
„Mere põhjas kaunis pime,
Wõrgul filmi tuhandeid.

5. Pealegi on mõistust wähe,
Weikstel mere loomadel.

Miks ta siis ei wõrku lähe,
Mida leiab oma teel.

6. Wõtab ka ju targa peiu
Kinni ilma waewata,
Meie päewil iga neiu
Ainult kahe filmaga“.

46. Õhtu taewas.

1. Kui sa kaebad terwe päewa,
Rind sul raske muredest,
Waata waikselt õhtu taewa,
Palu palwet südamest!

2. Jsa taewas kuuleb seda,
Pühib palgelt pisara,
Wõtab hingest wiimse häda,
Täidab rinda rahuga.

47. Palwe tund looduses.

1. Päike weereb, õhk on õrn ja jahe,
Kaste asub halja aasale,
Kostab kõrwu linnu koor nii mahe
Kumardab nii tase lilleke.

2. Wesi wuliseb weel waikselt ojas,
Kuldled tähed waatwad ülewelt.
Süda märka: Taewa Jsa kijas
Loodus peab palwet tasefult.

